

Na sam seminar MOOC nas je prijavil računalnikar na naši šoli. Imel je kar zahtevno nalogo, ker smo bili ravno v času, ko se je seminar pričeval, na šoli »zasuti« s strani seminarjev, sestankov in drugih dejavnosti, ki so zahtevale naš popoldanski čas.

Primož (računalnikar) je precenil, da je seminar o varni rabi interneta potreben in pomemben za vse zaposlene na šoli (učitelje, vzgojitelje, vodstvo).

Moram priznati, da sem se na sam seminar prijavila samo zaradi njegove reklame. Nisem si predstavljala, da bo ta seminar dejansko res tako uporaben in poučen.

Že takoj prvi teden seminarja so se začele po šoli širiti govorice o seminarju; kako je dober, kaj vse še ne vemo, kako so kvalitetni posnetki in še in še. Primoža so kar zasuli s pozitivnimi kritikami in kako je dobro, da nas je prijavil na seminar.

Te kritike se niso končale vse do zaključka seminarja. Pritegnile so še nekatere učitelje, ki se na začetku sploh niso nameravali prijaviti na seminar.

Kaj pa sem se jaz osebno naučila iz tega seminarja? Mnogo. Nekaj stvari sem sicer imela v glavi, so mi bile jasne in sem jih tekom seminarja samo še enkrat ozavestila, veliko stvari pa sem na novo spoznala. In to stvari, ki mi dejansko ne pomagajo samo v šoli, ampak tudi v osebnem življenju.

Ta seminar je dal tudi ogromno literature, ki nam bo prav prišla pri ozaveščanju učencev in svojih otrok. Zavedati se moramo namreč, oziroma sprijazniti s tem, da živimo v dobi tehnologije, ki zelo hitro napreduje in da se nevarnostim na spletu ne moremo izogniti. Lahko pa se na njih pripravimo, se zaščitimo, nanje opozorimo, vemo, kako ukrepati in na koga se obrniti v primeru težav. In vse to ter še več, nam je dal ta seminar.

Barbara Umek, OŠ Orehek Kranj